

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2007

N:o 539—546

SISÄLLYS

N:o		Sivu
539	Laki Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	1699
540	Laki rikoslain muuttamisesta	1700
541	Laki pakkokeinolain 4 luvun muuttamisesta	1703
542	Laki esitutkintalain 27 ja 28 §:n muuttamisesta	1705
543	Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain 15 ja 23 §:n muuttamisesta	1706
544	Kestävän metsätalouden rahoituslaki	1707
545	Laki tuloverolain 53 §:n muuttamisesta	1720
546	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määritysmenetelmistä	1721

N:o 539

Laki

Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Budapestissä 23 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

HE 153/2006
LaVM 23/2006
EV 264/2006

80—2007

895043

N:o 540**Laki****rikoslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 34 luvun 9 a ja 13 §, 35 luvun 2 §:n 1 momentti ja 38 luvun 10 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 34 luvun 9 a § laissa 951/1999, 34 luvun 13 § laissa 833/2003, 35 luvun 2 §:n 1 momentti laissa 769/1990 ja 38 luvun 10 §:n 2 momentti laissa 1118/2001, sekä

lisätään 34 lukuun siitä lailla 17/2003 kumotun 9 b §:n tilalle uusi 9 b §, 35 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 769/1990, uusi 3 momentti, lukuun uusi 8 §, 38 luvun 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 578/1995, uusi 2 momentti, 38 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti, 38 luvun 7 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti, 38 lukuun uusi 7 a, 7 b ja 8 a §, jolloin nykyinen 8 a § siirtyy 8 b §:ksi ja 38 lukuun uusi 12 § sekä 49 lukuun uusi 7 § seuraavasti:

34 luku

Yleisvaarallisista rikoksista

9 a §

Vaaran aiheuttaminen tietojenkäsittelylle

Joka aiheuttaakseen haittaa tai vahinkoa tietojenkäsittelylle taikka tieto- tai viestintäjärjestelmän toiminnalle tai turvallisuudelle

1) tuo maahan, valmistaa, myy tai muuten levittää taikka asettaa saataville

a) sellaisen laitteen tai tietokoneohjelman taikka ohjelmakäskyjen sarjan, joka on suunniteltu tai muunnettu vaarantamaan tai vahingoittamaan tietojenkäsittelyä tai tieto- tai viestintäjärjestelmän toimintaa taikka murtaamaan tai purkamaan sähköisen viestinnän teknisen suojauksen tai tietojärjestelmän suojauksen taikka

b) tietojärjestelmän toiselle kuuluvan salasanan, pääsykoodin tai muun vastaavan tiedon taikka

2) levittää tai asettaa saataville ohjeen 1 kohdassa tarkoitetun tietokoneohjelman tai ohjelmakäskyjen sarjan valmistamiseksi,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa tai yhtä ankaraa rangaistusta, *vaaran aiheuttamisesta tietojenkäsittelylle* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

9 b §

Tietoverkkorikosvälineen hallussapito

Joka aiheuttaakseen haittaa tai vahinkoa tietojenkäsittelylle taikka tieto- tai viestintäjärjestelmän toiminnalle tai turvallisuudelle pitää hallussaan 9 a §:n 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua laitetta, tietokoneohjelmaa tai ohjelmakäskyjen sarjaa taikka b alakohdassa tarkoitettua salasanaa, pääsykoodia tai muuta vastaavaa tietoa, on tuomittava *tietoverkkorikosvälineen hallussapidosta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

13 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Ydinräjähderikokseen, 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yleisvaarallisen rikoksen valmisteluun ja vaaran aiheuttamiseen tietojenkäsittelylle sovelletaan, mitä oikeushenkilön rangaistusvastuusta säädetään.

35 luku

Vahingonteosta

1 §

Vahingonteko

Edellä 2 momentissa tarkoitetun vahingon-
teon yritys on rangaistava.

2 §

Törkeä vahingonteko

Jos

- 1) vahingonteolla aiheutetaan
 - a) erittäin suurta taloudellista vahinkoa,
 - b) rikoksen uhrille tämän olot huomioon ottaen erityisen tuntuvaan vahinkoa,
 - c) historiallisesti tai sivistyksellisesti erityisen arvokkaalle omaisuudelle huomattavaa vahinkoa taikka

2) edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu vahingonteko tehdään osana 17 luvun 1 a §:n 4 momentissa tarkoitetun järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaa

ja vahingonteko on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä, rikoksentehtäjä on tuomitettava *törkeästi vahingonteosta* vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi.

8 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vahingontekoon sekä 2 §:ssä tarkoitettuun törkeään vahingontekoon, silloin kuin se on tehty 1 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla,

sovelletaan, mitä oikeushenkilön rangaistus-
vastuusta säädetään.

38 luku

Tieto- ja viestintärikoksista

5 §

Tietoliikenteen häirintä

Yritys on rangaistava.

6 §

Törkeä tietoliikenteen häirintä

Yritys on rangaistava.

7 §

Lievä tietoliikenteen häirintä

Yritys on rangaistava.

7 a §

Tietojärjestelmän häirintä

Joka aiheuttaakseen toiselle haittaa tai taloudellista vahinkoa dataa syöttämällä, siirtämällä, vahingoittamalla, muuttamalla tai poistamalla taikka muulla niihin rinnastettavalla tavalla oikeudettomasti estää tietojärjestelmän toiminnan tai aiheuttaa sille vakavaa häiriötä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa tai yhtä ankaraa rangaistusta, *tietojärjestelmän häirinnästä* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Yritys on rangaistava.

7 b §

Törkeä tietojärjestelmän häirintä

Jos tietojärjestelmän häirinnässä

- 1) aiheutetaan erityisen tuntuvaan haittaa tai taloudellista vahinkoa tai

2) rikos tehdään erityisen suunnitelmallisesti

ja tietojärjestelmän häirintä on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä, rikoksenteijä on tuomittava *törkeästi tietojärjestelmän häirinnästä* vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi.

Yritys on rangaistava.

8 a §

Törkeä tietomurto

Jos tietomurto tehdään

1) osana 17 luvun 1 a §:n 4 momentissa tarkoitetun järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaa tai

2) erityisen suunnitelmallisesti

ja tietomurto on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä, rikoksenteijä on tuomittava *törkeästi tietomurrosta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Yritys on rangaistava.

10 §

Syyteoikeus

Virallinen syyttäjä ei saa nostaa syytettä viestintäsalaisuuden loukkauksesta, törkeästä viestintäsalaisuuden loukkauksesta, tietojärjestelmän häirinnästä, tietomurrosta tai suojaus-
purkujärjestelmärikoksesta, ellei asianomistaja ilmoita rikosta syytteeseen panta-

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

vaksi tai ellei rikoksenteijä rikosta tehdessään ole ollut yleistä posti- tai teletoimintaa harjoittavan laitoksen palveluksessa taikka ellei erittäin tärkeä yleinen etu vaadi syytteen nostamista.

12 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Viestintäsalaisuuden loukkaukseen, törkeään viestintäsalaisuuden loukkaukseen, tietoliikenteen häirintään, törkeään tietoliikenteen häirintään, tietomurtoon, tietojärjestelmän häirintään ja törkeään tietojärjestelmän häirintään sovelletaan, mitä oikeushenkilön rangaistusvastuusta säädetään.

49 luku

Eräiden aineettomien oikeuksien loukkamisesta

7 §

Oikeushenkilön rangaistusvastuu

Tekijänoikeusrikokseen sovelletaan, mitä oikeushenkilön rangaistusvastuusta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2007.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 541

L a k i**pakkokeinolain 4 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun pakkokeinolain (450/1987) 4 luvun 1 § ja 15 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 15 a §:n 1 momentti laissa 10/1994, sekä *lisätään* 4 lukuun uusi 4 a—4 c § seuraavasti:

4 luku

Takavarikko

1 §

Takavarikon edellytykset

Esine tai asiakirja voidaan takavarikoida, jos on syytä olettaa, että se voi olla todisteena rikosasiassa tai on rikoksella joltakulta viety taikka että tuomioistuimien julistaa sen menetyksi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös tietoa, joka on tietokoneessa tai muussa vastaavassa tietojärjestelmässä taikka sen tallennusalustalla (*data*).

Mitä tässä luvussa säädetään asiakirjasta, sovelletaan myös datan muodossa olevaan asiakirjaan.

4 a §

Tietojärjestelmän haltijan tietojenantovelvollisuus

Tietojärjestelmän haltija, ylläpitäjä tai muu henkilö on velvollinen antamaan esitutkintaviranomaiselle tämän pyynnöstä tiedossaan

olevat takavarikon toimittamiseksi tarpeelliset salasanat ja muut vastaavat tiedot. Pyyntö on pyydettyessä annettava kirjallinen todistus sille, jolle pyyntö on esitetty.

Jos henkilö kieltäytyy antamasta tietoja, häntä voidaan kuulustella tuomioistuimessa siten kuin esitutkintalain 28 §:ssä säädetään.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske epäiltyä eikä henkilöä, joka esitutkintalain 27 §:n mukaan on oikeutettu tai velvollinen esitutkinnassa kieltäytymään todistamasta.

4 b §

Datan säilyttämismääräys

Jos on syytä olettaa, että data, jolla voi olla merkitystä tutkittavana olevan rikoksen selvittämiseksi, häviää tai sitä muutetaan, pidättämiseen oikeutettu virkamies voi määrätä sen, jonka hallussa tai määräysvallassa data on, ei kuitenkaan rikoksesta epäiltyä, säilyttämään sen muuttumattomana. Määräyksestä on pyynnöstä annettava kirjallinen todistus.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös tietojärjestelmän välityksellä siirrettyyn viestiin liittyvää tietoa viestin alkuperästä, määränpäästä, reitistä ja koosta sekä viestinnän ajankohdasta, kestosta, laadusta ja muista vastaavista seikoista (*liikennetieto*).

Esitutkintaviranomaisella ei ole 1 momentissa tarkoitettuna säilyttämismääräyksen nojalla oikeutta saada tietoonsa viestin, liikennetiedon tai muun tallennetun tiedon sisältöä. Jos 2 momentissa tarkoitettuna viestin välittämiseen on osallistunut useampi palveluntarjoaja, esitutkintaviranomaisella on oikeus saada tietoonsa palveluntarjoajien tunnistamiseksi tarvittavat liikennetiedot.

4 c §

Datan säilyttämismääräyksen kesto ja salassapitovelvollisuus

Datan säilyttämismääräys annetaan määräajaksi, enintään kolmeksi kuukaudeksi. Määräaikaa voidaan pidentää enintään kolme kuukautta kerrallaan, jos rikoksen tutkinta sitä edellyttää.

Säilyttämismääräyksen saanut on velvollinen pitämään salassa saamansa määräyksen.

Rangaistus 2 momentissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

15 a §

Takavarikosta päättäminen vieraan valtion oikeusapupyynnön johdosta

Esine, asiakirja tai data voidaan vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä takavarikoida, jos se voi olla todisteena pyynnön esittäneen vieraan valtion viranomaisen käsiteltävänä olevassa rikosasiassa taikka se on rikoksella joltakulta viety. Esine voidaan takavarikoida, jos se on vieraan valtion tuomioistuimen antamalla päätöksellä julistettu rikoksen johdosta menetetyksi taikka jos voidaan aiheellisesti olettaa, että esine tullaan julistamaan rikoksen johdosta menetetyksi vieraan valtion viranomaisen käsiteltävänä olevassa asiassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2007.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Laki**esitutkintalain 27 ja 28 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun esitutkintalain (449/1987) 27 § ja 28 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 27 § osaksi laissa 462/2003 ja 28 §:n 1 momentti laissa 645/2003, sekä
lisätään 28 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 692/1997 ja mainitussa laissa 645/2003, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi seuraavasti:

27 §

Todistajan on totuudenmukaisesti ja mitään salaamatta ilmaistava, mitä hän tietää tutkittavasta asiasta. Jos hän kuitenkin olisi oikeudenkäynnissä oikeutettu tai velvollinen kieltäytymään todistamasta, ilmaisemasta seikkaa tai vastaamasta kysymykseen, jos tutkittavana olevasta rikoksesta nostettaisiin syyte, hän on oikeutettu tai velvollinen siihen myös esitutkinnassa.

Todistaja, jolla on 1 momentissa tarkoitettu ilmaisuvelvollisuus, on velvollinen myös esittämään hallussaan olevan, esitutkinnan kannalta merkityksellisen asiakirjan tai muun todistusaineiston.

Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö, joka saman pykälän 3 momentin nojalla voidaan velvoittaa todistamaan salassa pidettävästä asiasta, on oikeutettu todistamaan tästä esitutkinnassa, jos tutkittavana on rikos, josta säädetty ankarin rangaistus on vähintään kuusi vuotta vankeutta. Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 24 §:n 2 momentissa tarkoitettu henkilö, joka saman pykälän 4 momentin nojalla voidaan

velvoittaa vastaamaan pykälän 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun kysymykseen, on velvollinen vastaamaan tällaiseen kysymykseen ja esittämään hallussaan olevan, esitutkinnan kannalta merkityksellisen asiakirjan tai muun todistusaineiston myös esitutkinnassa, jos tutkittavana on edellä tässä momentissa tarkoitettu rikos.

28 §

Jos todistajalla ilmeisesti on tiedossaan seikka, joka on tärkeä syyllisyyden selvittämiseksi tai rikoksella saadun hyödyn jäljittämiseksi ja pois ottamiseksi, ja hän kieltäytyy sitä ilmaisemasta, vaikka hän olisi siihen velvollinen tai 27 §:n 3 momentin mukaan oikeutettu, todistajan kuulustelu toimitetaan tutkinnanjohtajan pyynnöstä tuomioistuinmessä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös todistajaan, joka kieltäytyy esittämästä asiakirjaa tai muuta todistusaineistoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2007.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 543

L a k i**kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain 15 ja 23 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa 5 päivänä tammikuuta 1994 annetun lain (4/1994) 23 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 149/2004, sekä
lisätään 15 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

15 §

Pakkokeinojen käytön rajoitukset

 Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan koske pakkokeinolain 4 luvun 4 b §:ssä tarkoitettua datan säilyttämismääräystä.

23 §

Pakkokeinojen käyttäminen todisteiden hankkimiseksi ja menettämisseuraamuksen täytäntöönpanon turvaamiseksi

Vieraan valtion viranomaisen tekemän oikeusapupyynnön perusteella voidaan todisteiden hankkimiseksi panna toimeen etsintä, takavarikko ja datan säilyttämismääräys, suorittaa telekuuntelua, televalvontaa, teknistä tarkkailua, peitetointia ja valeostoja sekä ottaa henkilötuntemerkit, jos tätä on pyydetty oikeusapupyynnössä taikka se on välttämätöntä oikeusapupyynnön toimeenpanemiseksi.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2007.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 544

Kestävän metsätalouden rahoituslaki

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on puuntuotannon ja energiapuun käytön edistäminen sekä metsien biologisen monimuotoisuuden turvaaminen.

2 §

Soveltamisala

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa vain niihin metsiin, jotka kuuluvat metsälain (1093/1996) 2 §:ssä määriteltyyn soveltamisalaan, taikka niihin yksityisiin luonnonsuojelualueisiin, joiden rauhoitusmääräysten mukaan rahoitettava toiminta on sallittu. Rahoitus myönnetään tukena.

3 §

Muiden säännösten soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun tukeen sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään. Tässä laissa tarkoitettuun tukeen ei kuitenkaan sovelleta valtionavustuslain 7 §:n 1 momentin 3 kohtaa eikä 13 §:n 3 ja 4 momenttia.

Maa- ja metsätalousministeriö toimii valtionapuviranomaisena kokeilu- ja selvitystojen osalta. Metsäkeskus toimii muiden tässä laissa säädettyjen tukien osalta valtionapuviranomaisena.

Metsäkeskuksen myöntämän tuen takaisinperintää ja ympäristötukisopimuksen purkamista ja irtisanomista koskevien päätöksien osalta valtionapuviranomaisena toimii Maaseutuvirasto.

Tässä laissa tarkoitettulla tuella rahoitettavaan hankintaan sovelletaan julkisia hankintoja koskevia säännöksiä siltä osin kuin hankinta kuuluu julkisten hankintojen soveltamisalaan. Jos hankintaan ei voida soveltaa julkisia hankintoja koskevia säännöksiä siitä syystä, että hankinnan arvo alittaa kansallisen kynnsarvon, tuensaajan tulee muutoin huolehtia siitä, että hankinta tehdään mahdollisimman edullisesti.

4 §

Tuensaajat

Tuki myönnetään yksityiselle maanomistajalle. Energiapuun korjuuseen ja haketuksen, metsäluonnon hoitohankkeisiin ja juurikkään torjuntaan voidaan tukea myöntää myös yhteisölle tai ammatinharjoittajalle, jos tuella edistetään yksityisten maanomistajien metsien hoitoa ja käyttöä.

Tätä lakia sovellettaessa yksityisellä maanomistajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä. Yksityisenä maanomistajana pidetään myös sellaista yhteisöä, yhteenliittymää ja kuolinpesää, jonka yhtiömiehenä, jäsenenä tai osakkaana on vain luonnollisia henkilöitä. Yhteis-

HE 177/2006
MmVM 18/2006
EV 280/2006

2 895043/80

sön ja yhteenliittymän pääasiallisena tarkoituksena tulee tällöin olla maatila- tai metsätalouden harjoittaminen. Yksityisenä maanomistajana pidetään myös säätiötä, jonka toiminnasta pääosan muodostaa maatila- tai metsätalouden harjoittaminen.

Yksityisellä maanomistajalla tarkoitetaan myös sellaista yhteismetsän osakaskuntaa ja yhteisalueella (758/1989) tarkoitettua yhteisen alueen osakaskuntaa, jonka osuuksista vähintään puolet on luonnollisten henkilöiden omistuksessa.

Mitä 1—3 momentissa säädetään yksityisestä maanomistajasta, sovelletaan tuen osalta myös 1 momentissa tarkoitettua maanomistajalta saadun maanvuokraoikeuden, testamenttiin perustuvan käyttöoikeuden, lesken hallintaoikeuden, eläkeoikeuden tai muun vastaavan oikeuden haltijaan, jos haltija on luonnollinen henkilö.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin tässä pykälässä hakijalle säädetyistä edellytyksistä.

5 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

Tuettavien töiden on oltava taloudellisesti ja metsien biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta tarkoituksenmukaisia. Työt on keskitettävä, siltä osin kuin se on mahdollista, siten että ne voidaan toteuttaa taloudellisesti edullisimmalla tavalla. Työt tulee tehdä metsäalan hyvän ammattikäytännön mukaisesti.

Tukea ei saa käyttää työhön tai toimenpiteeseen, joka laissa säädetään maanomistajan velvollisuudeksi. Tukea saa kuitenkin käyttää ympäristötukeen ja vähäpuustoisien tai vähäarvoista puustoa kasvavan metsän uudistushakkuun jälkeisiin uuden puuston aikaansaamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Tuettavan työn tai toimenpiteen tulee olla sen mukainen kuin muussa laissa säädetään. Tukea ei saa käyttää työhön tai toimenpiteeseen, joka on aiheutunut lainvastaiseksi todetusta toiminnasta. Töillä ei saa aiheuttaa kohtuudella vältettävissä olevaa haittaa muulle ympäristölle.

Tuki voidaan jättää myöntämättä, jos hakemusasiakirjoissa ilmoitetut tiedot ovat olleet puutteellisia, harhaanjohtavia tai virheellisiä.

6 §

Oma työ, työn teettäminen ja yhteishanke

Tässä laissa tarkoitettut työt voidaan tehdä omana työnä tai ne voidaan teettää ulkopuolisella toimijalla.

Jos maanomistaja on luonnollinen henkilö, omana työnä pidetään maanomistajan omaa ja hänen puolisonsa tai samassa taloudessa asuvan lapsensa tekemää työtä. Jos maanomistaja on yhteisö, yhteenliittymä tai kuolinpesä, omana työnä pidetään asianomaisen yhteisön, yhteenliittymän ja kuolinpesän yhtiömiehen, jäsenen ja osakkaan tekemää työtä. Lisäksi omaksi työksi katsotaan aina vastikkeetta tehty työ.

Yhteishankkeena pidetään hanketta, joka toteutetaan vähintään kahden sellaisen eri kiinteistön alueella, jotka eivät kuulu samoille maanomistajille. Yhteishankkeena pidetään myös yhden yhteismetsän toteuttamaa metsätien tekemistä ja suometsän hoitoa koskevaa hanketta.

7 §

Suunnitelma ja toteutusselvitys

Metsänuudistamiseen, terveyslannoitukseen, suometsän hoitoon, metsätien tekemiseen ja metsäluonnon hoitohankkeisiin myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä suunnitelma. Muiden 2 ja 3 luvussa tarkoitettujen tukien sekä juurikäävän torjunnan tuen edellytyksenä on metsäkeskuksen hyväksymä toteutusselvitys.

Suunnitelman ja toteutusselvityksen laajalla tulee olla tuettavan toimenpiteen laatuun ja laajuuteen nähden riittävä asiantuntemus. Suunnitelman hyväksymisen edellytyksenä on, ettei toimenpiteiden toteuttamista ole aloitettu lukuun ottamatta suometsän hoidon yhteydessä suunniteltua piennartietä. Suunnitelmassa mainittujen toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen metsäkeskukselle tulee toimittaa toteutusilmoitus.

Suunnitelma, toteutusselvitys ja toteutusilmoitus voidaan tehdä 6 §:ssä tarkoitettuna omana työnä. Tukea voidaan myöntää ainoastaan niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat suunnitelman laatimisesta ja muuna kuin

6 §:ssä tarkoitettuna omana työnä tehdyn toteutus selvityksen laatimisesta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään suunnitelman ja toteutus selvityksen sisältövaatimuksista.

8 §

Tukien määrä ja varojen suuntaaminen

Tukien määrä voidaan 4 ja 5 luvussa tarkoitettuja tukia lukuun ottamatta eriyttää alueittain metsätaloudellisten olosuhteiden ja hallinnollisten rajojen perusteella sekä sen mukaan, onko kyseessä oma työ, työn teettäminen tai yhteishanke. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukien määrästä ja niiden määräytymisen perusteista. Ympäristötuki koostuu hakkuuarvokorvauksesta ja muusta korvauksesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään metsän hakkuuarvon laskennassa käytettävästä puukuutiometrin keskikantohinnasta.

Ympäristötukea ei myönnetä, jos myönnettävä määrä olisi sopimusta kohti pienempi kuin 500 euroa.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää vuosittain varojen suuntaamisesta tässä laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sekä asettaa varat tilitystä vastaan metsäkeskuksen käytettäväksi. Päätöksessä tulee esittää suunnitelma määrärahojen käytöstä. Sen laadinnassa tulee ottaa huomioon maan eri osien olosuhteet ja metsälain 4 §:ssä tarkoitettut metsätalouden alueelliset tavoiteohjelmat.

2 luku

Metsänhoito- ja metsänparannustyöt

9 §

Metsänuudistaminen

Tukea voidaan myöntää:

- 1) luontaisen uudistamisen edistämiseen suojametsäalueella;
- 2) vähäpuustoisen tai vähäarvoista puustoa kasvavan metsän uudistushakkuun jälkeiseen metsänviljelyyn ja luontaiseen uudistamiseen;
- 3) metsänviljelyyn, jos metsänuudistami-

sen seurauksena syntynyt taimikko on tuhoutunut maanomistajasta riippumattomasta syystä; tai

4) metsänviljelyyn, jos myrsky- tai lumituho taikka muu äkillinen maanomistajasta riippumaton luonnontuho edellyttää alueen metsittämistä viljelemällä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde, joka voi olla jakautunut usealle alueelle, täyttää vähimmäispinta-alaa, uudistusalueetta ja metsänuudistamisessa käytettäviä puulajeja koskevat vaatimukset ja että työ täyttää sen mukaan, mikä uudistamismenettelmä on kyseessä, joko taimimääriä tai kylvökohtia ja siemenmääriä koskevat vaatimukset sekä maanpinnan käsittelyä koskevat vaatimukset. Lisäksi edellytetään, että alueen lämpösomma on riittävä metsänuudistamiseen.

Tukea ei myönnetä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, jos kyseessä on hirvieläinvahinko tai jos alueella aikaisemmin tämän lain nojalla tuettua metsänuudistamista ei ole saatettu loppuun. Metsänuudistamishanke katsotaan loppuunsaatuksi, jos metsäkeskus on hyväksynyt sitä koskevan toteutusilmoituksen.

Tukea voidaan myöntää tämän lain nojalla tuetun metsänuudistamistyön uusimiseen, jos toimenpide on tarpeen maanomistajasta riippumattomasta syystä ja jos toimenpide täyttää 2 momentissa säädetty edellytykset. Tukea voidaan myöntää vain kerran puuston kiertoajassa työn uusimiseen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin metsänuudistamisen tavoitteena olevan taimikon määrittämisestä, kohteen vähimmäispinta-alasta, uudistusalueesta, uudistamisessa käytettävistä puulajeista, 2 momentissa tarkoitetuista uudistamismenettelmäkohtaisista vaatimuksista ja maanpinnan käsittelystä sekä muista tässä pykälässä säädettyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

10 §

Nuoren metsän hoito

Tukea voidaan myöntää taimikon perkauksen ja harvennukseen, verhopuuston poistoon ja harvennukseen sekä nuoren kasvatusmetsän harvennukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että kohde täyttää vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen ja käsittelyn jälkeiset puuston tiheyttä, keskipituutta ja läpimittaa koskevat vaatimukset ja että kohteelle ei käsittelyn jälkeen jää välitöntä hoidon tarvetta.

Tukea nuoren metsän hoitoon voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin käsittelyn jälkeisistä puuston tiheyttä, keskipituutta ja läpimittaa koskevista vaatimuksista, tehdyn nuoren metsän hoitotyön toteamisesta, kohteen vähimmäispinta-alasta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

11 §

Terveyslannoitus

Tukea voidaan myöntää metsien terveyslannoitukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) kohde täyttää sen vähimmäispinta-alaa koskevan vaatimuksen;

2) työ tehdään sellaisissa metsissä, joiden puuston kehitys metsänhoidollisista toimenpiteistä huolimatta on taantuvaa maaperän ravinteiden epätasapainon tai puuston hyönteistuhojen vuoksi ja jotka voidaan saada elpymään lannoittamalla;

3) lannoite soveltuu ravinne-epätasapainon korjaamiseen ja sen käyttö on myös vesiensuojelullista syistä perusteltua; ja että

4) kohteen lämpösumma on riittävä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin lannoituskohteesta, sen vähimmäispinta-alasta, lannoitteen valinnan perusteista sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

12 §

Suometsän hoito

Tukea voidaan myöntää:

1) ennestään ojitetun alueen ojaston perkaamiseen;

2) täydennysojien kaivamiseen;

3) vesiensuojelutoimenpiteisiin; ja

4) sellaisten piennarteiden tekemiseen, jotka liittyvät ojaston perkaamiseen tai täydentämiseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että

1) 7 §:ssä tarkoitettuun suunnitelmaan on liitetty erillinen suunnitelma vesiensuojelun kannalta välttämättömistä toimenpiteistä;

2) kohde täyttää vähimmäisalaa, lämpösummaan perustuvaa ravinteisuuden alarajaa ja joko puumäärää tai taimikkoa koskevat sekä muut aluetta koskevat vaatimukset;

3) uudisojituksen jälkeen puuston kasvu on selvästi elpynyt; ja että

4) pääosa alueen metsästä on metsänhoidollisesti tyydyttävässä kunnossa.

Tukea ei myönnetä suometsän hoitoon sellaisella alueella, jolla on tämän lain nojalla tuettu suometsän hoitoa ennen kuin on kulu-
nut 20 vuotta valtion rahoittaman hankkeen päättymisestä. Tästä poiketen tukea voidaan myöntää, jos hoitotoimenpiteet ovat poikkeuksellisista luonnonolosuhteista johtuen välttämättömiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin hoitokohteen vähimmäispinta-alaa, lämpösummaan perustuvaa ravinteisuuden alarajaa ja joko puumäärää tai taimikkoa koskevista sekä muista aluetta koskevista vaatimuksista, metsänhoidollista kuntoa koskevista vaatimuksista, vesiensuojelutoimenpiteistä sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelman sisältövaatimuksista.

13 §

Metsätien tekeminen

Tukea voidaan myöntää uuden metsätien tekemiseen ja metsätalouden kuljetusten edellyttämän yksityistien perusparannukseen. Tukea voidaan myöntää myös sellaiseen yksityistien perusparannukseen, johon sisältyy uuden metsätien tekemistä. Metsätiellä tarkoitetaan tässä laissa yksityisistä teistä annetun lain (358/1962) 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua metsätietä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että uusi metsätie tai perusparannettava yksityis-

tie soveltuu rakenteeltaan metsätalouden ympärivuotisiin kuljetuksiin ja että tien tekemistä tai perusparannusta voidaan pitää alemmanasteisen tieverkon kokonaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisena. Lisäksi edellytetään, että pysyvä tieoikeus on perustettu yksityisistä teistä annetun lain mukaisesti. Yhteismetsän yksinään toteuttamaa hanketta lukuun ottamatta yhteishankkeissa edellytetään, että tietoimituksessa on määrätty tietä koskevien asioiden hoitamiseksi teosakkaiden muodostama tiekunta.

Uuden metsätien tekemiseen myönnettävän tuen edellytyksenä on, että metsätiehanke toteutetaan yhteishankkeena ja että se täyttää tien vähimmäispituutta, enimmäistietiheytttä ja arvioitua metsätalouden kuljetusten osuutta koskevat vaatimukset. Uuden metsätien tekemistä koskevan suunnitelman tulee täydentää tai olla osa metsäkeskuksen tekemää tai teettämää tieverkkosuunnitelmaa.

Yksityistien perusparannukseen myönnettävän tuen edellytyksenä on:

1) ettei kyseiseen tarkoitukseen myönnettyä avustusta yksityisistä teistä annetun lain 93 §:n nojalla;

2) että tiehanke täyttää arvioitua metsätalouden kuljetusten osuutta koskevat vaatimukset ja, jos hankkeeseen sisältyy uuden tien rakentamista, uuden tien pituutta koskevat vaatimukset;

3) että perusparannettavan tien kunnossapidosta on huolehditu.

Lisäksi yksityistien perusparannuksen tuen edellytyksenä on, ettei viimeisten 20 vuoden aikana ole rahoitettu valtion varoin mainitun tien tekemistä tai sen perusparannusta. Tästä edellytyksestä voidaan kuitenkin poiketa, jos tien käyttö on olennaisesti muuttunut metsätalouden kuljetusten laajenemisen tai muuttuu arvioitua laajenemisen vuoksi taikka jos tie ei enää rakenteeltaan sovellu nykyisen puutavarankuljetuskaluston käyttöön.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin:

1) uuden metsätien osalta tien vähimmäispituutta ja enimmäistietiheytttä koskevista vaatimuksista;

2) yksityistien perusparannuksen osalta arvioitua metsätalouden kuljetusten osuutta ja uuden metsätien pituutta koskevista vaatimuksista ja tien kunnossapidosta huolehtimista koskevasta edellytyksestä; sekä

3) muista tässä pykälässä säädettyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista.

3 luku

Energiapuun korjuu ja haketus

14 §

Energiapuun korjuu

Tukea voidaan myöntää taimikonhoidon ja nuoren kasvatusmetsän hakkuun yhteydessä kaadetun ja energiakäyttöön luovutetun puun kasaukseen ja metsäkuljetukseen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) yhteensä luovutettava puumäärä on vähintään 20 kiintokuutiometriä; ja että

2) hakija on toimittanut metsäkeskukselle selvityksen energiapuun luovutuksesta kahden kuukauden kuluessa luovutuksen jälkeen.

Tukea energiapuun korjuuseen voidaan myöntää vain kerran samalle kohteelle puuston kiertoajan kuluessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin nuoren kasvatusmetsän hakkuun määritelmästä sekä muista tässä pykälässä säädettyistä tuen ehdoista ja määräytymisperusteista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään energiapuun tilavuuden mittaamisesta ja energiapuun luovutusta koskevasta selvityksestä.

15 §

Energiapuun haketus

Tukea voidaan myöntää sellaisen energiapuun haketuksen, jonka korjuuseen on myönnetty rahoitusta tämän lain mukaisesti. Lisäksi tukea voidaan myöntää, jos hakettava energiapuu on kaadettu tämän lain mukaisesti rahoitetun nuoren metsän hoitotyön yhteydessä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija voi osoittaa hakettavan puun olevan peräisin kohteesta, joka täyttää 1 momentissa asetetut vaatimukset.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tässä pykälässä säädetyistä tuen ehtoista ja määräytymisperusteista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin 2 momentissa tarkoitettusta selvityksestä.

4 luku

Metsien biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen

16 §

Ympäristötuki

Ympäristötukea voidaan myöntää silloin, kun metsien hoitoon tai käyttöön liittyvissä toimenpiteissä otetaan huomioon metsän biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen, luonnonhoito tai metsien muu kuin puuntuotannollinen käyttö laajemmin kuin mitä niistä metsälaissa säädetään maanomistajan velvollisuudeksi. Ympäristötuki perustuu kohteen hakkuuarvoon, josta vähennetään omavastuuosuus.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että maanomistaja tekee metsäkeskuksen kanssa sopimuksen, jossa hän sitoutuu säilyttämään tietyllä alueella metsien biologista monimuotoisuutta sekä olemaan tekemättä alueella metsätalouden toimenpiteitä ilman metsäkeskuksen suostumusta.

Metsäkeskuksen ja maanomistajan sopimukseen voidaan ottaa ehto, että maanomistaja sitoutuu noudattamaan sopimuksen kohteena olevalla alueella sijaitsevan elinympäristön ominaispiirteiden säilymistä edistävää hoito- ja käyttösuunnitelmaa.

Sopimus on voimassa kymmenen vuotta. Sopimus on voimassa, vaikka alue siirtyy kokonaan tai osittain uudelle omistajalle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ympäristötuen kohdentamisesta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehtoista ja määräytymisperusteista.

17 §

Hoito- ja käyttösuunnitelma

Hoito- ja käyttösuunnitelmaan sovelletaan, mitä 7 §:ssä säädetään suunnitelmasta.

18 §

Metsäluonnon hoitohankkeet

Tukea voidaan myöntää:

1) usean tilan alueelle ulottuviin, monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen hoito- ja kunnostustöihin;

2) metsäojitusalueiden laskeutusaltaiden tyhjentämiseen tai metsäojituksista aiheutuneiden vesistöhaittojen estämiseen tai korjaamiseen, jos toimenpiteellä on tavanomaista laajempi merkitys vesien ja vesiluonnon hoidon kannalta eikä kustannuksia voida osoittaa tietylle aiheuttajalle;

3) metsien monimuotoisuutta edistävään kulutukseen; ja

4) muihin 1—3 kohdassa tarkoitettuja hankkeita vastaaviin metsäluonnon hoitoa sekä metsien monikäyttöä, maisema-, kulttuuri- ja virkistysarvoja korostaviin, alueellisesti merkittäviin hankkeisiin.

Hankkeeseen sisältyvät työt tulee suunnitella yhteistyössä maanomistajien kanssa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa säätää tarkemmin metsäluonnon hoitohankkeiden tuen kohdentamisesta sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehtoista ja määräytymisperusteista.

5 luku

Muut edistämistoimenpiteet

19 §

Juurikäävän torjunta

Tukea voidaan myöntää juurikäävän torjuntaan.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että työ tehdään juurikäävän leviämisen riskialueella kivennäismaalla suoritettavan hakkuun yhteydessä toukokuun alun ja lokakuun lopun välisenä aikana.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin juurikäävän leviämisen riskialueista, torjuntakohteista sekä muista tässä pykälässä säädetyistä tuen ehtoista ja määräytymisperusteista.

20 §

Kokeilu- ja selvitystoiminta

Tukea voidaan myöntää yksityisten maanomistajien metsien kestävää hoitoa ja käyttöä edistävään valtakunnallisesti merkittävään kokeilu- ja selvitystoimintaan.

Tuen myöntämiseen ei sovelleta 1 luvun säännöksiä 3 §:ää lukuun ottamatta.

6 luku

Tuen myöntäminen ja maksaminen

21 §

Tuen hakeminen

Tukea haetaan kirjallisesti siltä metsäkeskukselta, jonka toimialueella pääosa kyseessä olevasta metsätalousmaasta sijaitsee. Kokeilu- ja selvitystoimintaan tukea haetaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriöltä.

Suunnitelman laatimiseen ja sen toteuttamiseen myönnettävää tukea on haettava samanaikaisesti ennen toimenpiteiden aloittamista. Toimenpiteet voidaan aloittaa vasta sen jälkeen, kun metsäkeskus on hyväksynyt tukihakemuksen ja siihen sisältyvän suunnitelman. Toteutusselvitykseen perustuvaa tukea haetaan toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tuen hakemisesta ja hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista.

22 §

Sopimuksia koskeva menettely

Ympäristötukea koskevan hakemuksen tultua vireille metsäkeskuksen tulee neuvotella maanomistajan kanssa sopimuskohteen rajaamisesta sekä kohdetta koskevista käyttörajoituksista ja mahdollisista ympäristönhoitotoista sekä selvittää sopimuskohteen olevan metsän hakkuuarvo.

Metsäkeskuksen tulee laatia neuvotteluista pöytäkirja, johon merkitään tiedot sopimus-

kohteen rajaamisesta, kohdetta koskevista käyttörajoituksista sekä mahdollisista ympäristönhoitotoista. Pöytäkirjaan tulee lisäksi merkitä sopimuksen irtisanomista, purkamista ja siirtämistä koskevat ehdot.

Metsäkeskus tekee päätöksen ympäristötuesta pöytäkirjan tiedoin. Ympäristötukisopimus syntyy vasta, kun metsäkeskus on tehnyt tukipäätöksen. Metsäkeskuksen tukipäätös ja pöytäkirja muodostavat sopimuksen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään 2 momentissa tarkoitettuun pöytäkirjaan merkittävistä tiedoista.

23 §

Metsäkeskuksen selvittämisvelvollisuus

Metsäkeskuksen tulee ennen asian ratkaisemista selvittää, kohdistuuko aiottuun toimenpiteeseen luonnonsuojelulain

(1096/1996) 9, 29—35, 47—49, 55 ja 56 §:stä sekä 10 luvusta johtuvia rajoitteita. Metsäkeskuksen tulee tarvittaessa pyytää hakemuksesta lausunto siltä alueelliselta ympäristökeskukselta, jonka toimialueella toimenpide on tarkoitus toteuttaa. Metsäkeskus saa kuitenkin ratkaista asian ilman ympäristökeskuksen lausuntoa sen jälkeen, kun kaksi kuukautta on kulunut lausuntopyynnön saapumisesta ympäristökeskukseen.

24 §

Huomautus ja väliaikainen kieltö

Metsäkeskus voi antaa huomautuksen asiamiehelle, joka laatii suunnitelmia, toteutusselvityksiä, hoito- ja käyttösuunnitelmia tai muita tässä laissa tarkoitettuihin hakemusasioihin liittyviä asiakirjoja, jos asianomainen henkilö on antanut mainituissa asiakirjoissa metsäkeskukselle 5 §:n 4 momentissa tarkoitettulla tavalla puutteellisia, harhaanjohtavia tai virheellisiä tietoja.

Maaseutuvirasto voi metsäkeskuksen esityksestä kieltää asiamiestä laatimasta 1 momentissa tarkoitettuja asiakirjoja, jos puutteellisten, harhaanjohtavien tai virheellisten tietojen antaminen on metsäkeskuksen antamasta huomautuksesta huolimatta ollut toistuvaa.

Kieltoa koskevasta päätöksestä tulee käydä ilmi kiellon voimassaoloaika. Kielto voidaan asettaa enintään vuodeksi ja se on voimassa sen metsäkeskuksen toimialueella, jonka esitykseen Maaseutuviraston päätös on perustunut.

25 §

Yhteisomistuksessa olevia kiinteistöjä koskeva menettely

Yhteisomistuksessa olevan kiinteistön sellaisilla yhteisomistajilla, jotka omistavat kiinteistöstä vähintään neljänneksen ja joihin kuuluvat kiinteistöä hoitavat yhteisomistajat, on yhteisesti oikeus koko kiinteistön osalta ryhtyä tämän lain nojalla tuettavaan toimenpiteeseen ja ottaa vastaan tukea, jos he luopuvat vaatimasta muilta kuin toimenpiteeseen yhtyneiltä yhteisomistajilta toimenpiteen toteuttamiskustannuksia. Myös yhdellä yhteisomistajalla, joka omistaa neljänneksen kiinteistöstä ja on kiinteistöä hoitava yhteisomistaja, on sama oikeus.

Kiinteistöä hoitavana yhteisomistajana pidetään sellaista yhteisomistajaa, joka on:

1) perintökaaren (40/1965) 24 luvun 1 §:ssä tarkoitettua sopimuksessa sovittu kiinteistön hoitajaksi;

2) yhteisomistajien tekemällä sopimuksella määritelty toimimaan tässä laissa tarkoitettuna kiinteistöä hoitavana yhteisomistajana; tai

3) kiinteistöllä asuva yhteisomistaja edellyttäen, ettei 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua sopimusta ole tehty.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan sellaisiin jakamattoman kuolinpesän osakkaisiin, joiden arvioitu osuus on neljännes kiinteistöstä tuen myöntämisaikana.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään kiinteistöstä, sovelletaan myös kiinteistön määräosaan, jota hallitaan sovintojaolla.

Tässä pykälässä tarkoitettun päätöksen katsotaan tulleen yhteisomistajien tietoon, kun se on annettu tiedoksi yhdelle kiinteistöä hoitavista yhteisomistajista. Kuolinpesälle annettavaan tiedoksiantoon sovelletaan, mitä hallintolain (434/2003) 57 §:n 2 momentissa säädetään.

26 §

Suunnitelmaan perustuvaa tukea ja ympäristötukea koskevat päätökset

Suunnitelman hyväksymisestä ja toteuttamisaikataulusta sekä suunnitelman laatimiseen myönnettävästä tuesta voidaan päättää erikseen ennen muuta tukea, jos kyseessä on yhteishanke. Päätöksestä tulee tällöin käydä ilmi, että suunnittelun tuki myönnetään sillä ehdolla, että suunnitelma toteutetaan asetussa aikataulussa.

Valtionavustuslain 11 §:ssä tarkoitettun päätöksen lisäksi metsäkeskuksen tulee erikseen päättää suunnitelmaan perustuvan tuen lopullisesta määrästä sen jälkeen, kun työ tai hanke on saatettu loppuun ja siitä on esitetty metsäkeskukselle hyväksyttävä toteutusilmoitus. Metsäkeskuksen tulee erikseen päättää myös ympäristöhoitotöiden tuen lopullisesta määrästä sen jälkeen, kun työt on saatettu loppuun ja niistä on esitetty metsäkeskukselle hyväksyttävä selvitys.

Metsäkeskuksen tulee asiasta tiedon saatuaan erikseen päättää, voidaanko hyväksyä hakemuksessa ilmoitettujen työ- ja tarvike-määrien ja kustannusten ylitys. Vähäisistä ylityksistä päätös tehdään kuitenkin vasta tuen lopullista määrää koskevan päätöksen yhteydessä.

27 §

Päätöksenteko eräissä asioissa

Suometsän hoitohankkeen toteuttamisen tukea koskevaa päätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskukselle on toimitettu tiedoksi maanomistajien kesken tehty sopimus hankkeen toteuttamisesta sekä hankkeen toteuttajan kanssa tehty sopimus. Sopimukset tulee tehdä kirjallisesti. Metsäluonnon hoitohankkeen toteuttamisen tukea koskevaa päätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskukselle on toimitettu tiedoksi maanomistajien antamat kirjalliset suostumukset hankkeiden toteuttamiseen. Tässä momentissa mainitut sopimukset ja suostumukset, joiden tulee olla asianmukaisesti allekirjoitettuja, tulee toimittaa metsäkeskuksen kirjallisesti.

Metsätiehankkeen toteuttamisen tukea koskevaa päätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskukselle on toimitettu kirjallisesti tiedoksi selvitys siitä, että suunniteltu toimen-

pide sitoo yksityisistä teistä annetun lain nojalla kaikkia tieosakkaita. Selvityksen tulee olla asianmukaisesti allekirjoitettu.

Jos tuettavasta toimenpiteestä on tehtävä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukaisesti arviointiselostus, tukipäätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskus on saanut käyttöönsä mainitun arviointiselostuksen.

28 §

Tuen maksaminen

Enintään 300 euron tuki maksetaan yhdessä erässä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ympäristötuki maksetaan yhdessä erässä sopimuskauden alkaessa, mutta yli 10 000 euron ympäristötuki voidaan maksaa useammassa kuin yhdessä erässä. Ympäristönhoitotöistä maksettava tuki maksetaan kuitenkin vasta sen jälkeen, kun metsäkeskus on tehnyt tuen lopullista määrää koskevan päätöksen.

Suunnitelman ja toteutusselvityksen laatijaan tai muuhun tuensaajan käyttämään asiamieheen sekä tuettavan työn tai hankkeen toteuttajaan sovelletaan, mitä valtionavustuslain 12 §:n 4 momentissa säädetään tuen maksamista varten annettavista tiedoista.

Yhteishankkeissa tuki maksetaan osakkaiden valitsemalle asiamiehelle.

29 §

Kiinteistötietojärjestelmään merkittävät tiedot

Metsäkeskuksen tulee huolehtia ympäristötutkimusopimuksen tallentamisesta kiinteistötietojärjestelmään, kun tuen myöntämispäätös on tehty. Metsäkeskuksen tulee huolehtia myös näiden sopimusten muuttamista, irtisanomista ja purkamista koskevien tietojen tallentamisesta kiinteistötietojärjestelmään.

7 luku

Tukeen liittyvät velvoitteet ja valvonta

30 §

Hoito- ja kunnossapitovelvollisuus

Maanomistaja, jolle on myönnetty tukea metsänuudistamiseen, suometsän hoitoon

taikka metsätien tekemiseen, on velvollinen huolehtimaan toimenpiteen kohteena olleen alueen tai metsätien hoidosta ja kunnossapidosta 10 vuotta toimenpiteelle myönnetyn rahoituksen loppuunmaksamisesta.

Hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden kuuluu, että:

1) metsänuudistamisalueelle nousseen taimikon tarpeellisesta hoidosta huolehditaan;

2) suometsän hoitoalueella kaivetut ja peratut uomat sekä tehdyt laitteet ja rakenteet pidetään tarkoitustaan vastaavassa kunnossa ja alueella suoritetaan tarpeelliset metsänhoitotyöt; ja että

3) metsätiellä ja erillisellä varastoalueella huolehditaan tarpeellisesta sorastuksesta, rumpujen ja siltojen korjauksesta sekä tukkeutuneiden ojien avaamisesta ja muista tien kunnossapidon edellyttämistä töistä.

Lisäksi hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden kuuluu, ettei metsänuudistamisaluetta tai suometsän hoidon hyötyaluetta aleta käyttää siten, että alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen olennaiselta osin estyy.

Kiinteistön tai muun alueen omistusoikeuden siirtyessä uudelle omistajalle tälle siirtyy myös sen hoito- ja kunnossapitovelvollisuus. Jos kiinteistö tai alue lunastetaan ja kiinteistön tai alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen tällöin olennaiselta osin estyy, metsäkeskuksen tulee hakemuksetta lakkauttaa hoito- ja kunnossapitovelvollisuus saatuaan asiasta tiedon. Tällöin maanomistajalla ei ole tuen palautusvelvollisuutta.

31 §

Hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden lakkauttaminen

Metsäkeskus voi lakkauttaa alueen tai metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden, jos:

1) maanomistaja on olennaiselta osin menettänyt valtion varoilla rahoitettuun metsänuudistamiseen, suometsän hoitoon tai metsätien tekemiseen perustuvan taloudellisen hyödyn;

2) hyödyn menetyksen syynä on luonnon tuho tai muu maanomistajasta riippumaton syy; ja

3) työn uusiminen tämän lain mukaisesti ei ole tarkoituksenmukaista.

Metsäkeskus voi lakkauttaa alueen tai metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden, jos metsänuudistamiseen, suometsän hoitohankkeeseen tai metsätiehen perustuva taloudellinen hyöty menetetään sen vuoksi, että:

1) alue tai sen merkittävä osa kaavassa osoitetaan muuhun käyttöön kuin metsätalousmaaksi;

2) alueesta tai sen merkittävästä osasta tehdään ympäristötuki- tai muu vastaava sopimus;

3) alueella tehdään tässä laissa tarkoitettuja metsäluonnon hoitotöitä; tai

4) alueeseen kohdistetaan lain nojalla asetettuja käyttörajoituksia tai toimenpidekieltoja.

Maanomistaja ei ole velvollinen palauttamaan saamaansa rahoitusta, jos hoito- ja kunnossapitovelvollisuus lakkautetaan 1 tai 2 momentin perusteella.

32 §

Tukeen liittyvä tiedonantovelvollisuus

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakemusasiakirjoissa ilmoitettuja toteutuneita kustannuksia koskevat alkuperäiset tositteet voidaan tuen maksamisen jälkeenkin tarvittaessa tarkastaa. Alkuperäiset tositteet tulee säilyttää kirjanpitoaineiston säilyttämisestä säädetyn ajan.

Suunnitelman ja toteutusselvityksen laatiin tai muuhun tuensaajan käyttämään asiamieheen sekä tuettavan työn tai hankkeen toteuttajaan sovelletaan, mitä valtionavustuslain 14 §:ssä säädetään valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta.

Maanomistajan on ilmoitettava viipymättä metsäkeskukselle sellaisen alueen luovutuksesta, josta on tehty ympäristötukisopimus. Lisäksi maanomistajan on ilmoitettava metsäkeskukselle luonnontuhosta tai muusta maanomistajasta riippumattomasta syystä aiheutuneesta olosuhteiden muutoksesta tällaisella alueella.

33 §

Metsäkeskuksen valvontatehtävä

Metsäkeskuksen tehtävänä on valvoa tu-

kien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyviä edellytyksiä ja tukiin liittyvien velvoitteiden noudattamista siten kuin valtionavustuslain 15—17 §:ssä säädetään. Sen lisäksi metsäkeskuksella on tarvittaessa oikeus todentaa, onko tuettavan työn tai hankkeen toteuttaja täyttänyt tukeen liittyvät velvoitteet. Metsäkeskuksen tarkastusoikeuteen ja tarkastusten suorittamiseen sovelletaan tällöin edellä mainittuja valtionavustuslain säännöksiä.

Metsäkeskuksen tulee antaa tuensaajalle mahdollisuus maastotarkastuksessa todettujen puutteiden korjaamiseen, jos puutteet ovat vähäisiä ja kohtuullisen helposti korjattavissa. Metsäkeskuksen tulee tällöin asettaa määräaika puutteiden korjaamiseen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään metsäkeskusten tehtäviin kuuluvien tarkastusten määrästä ja kohdentamisesta sekä muista valvonnan järjestämisen teknisistä yksityiskohdista.

8 luku

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä sekä sopimuksen purkaminen ja irtisanominen

34 §

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä

Tuki, joka tulee valtionavustuslain 20 §:n nojalla palauttaa, tulee maksaa takaisin metsäkeskukselle.

Metsäkeskuksen tulee tehdä Maaseutuvirastolle esitys tuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee valtionavustuslain 21 tai 22 §:ssä säädetty takaisinperinnän peruste. Sen jälkeen Maaseutuvirasto päättää tuen takaisinperinnästä siten kuin valtionavustuslain 5 luvussa säädetään. Jos kyse on hoito- ja kunnossapitovelvoitteen rikkomisesta, valtionavustuslain 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräaika lasketaan hoito- ja kunnossapitovelvoitteen voimassaoloajan päättymisestä.

Tuki peritään takaisin tuensaajalta, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä. Ympäristötuki peritään takaisin siltä, joka ei omistusaikanaan ole noudattanut ympäristö-

tukisopimukseen liittyviä velvoitteita. Metsänuudistamiseen, suometsän hoitoon tai metsätien tekemiseen myönnetty tuki peritään takaisin siltä, joka on omistusaikanaan rikkonut hoito- ja kunnossapitovelvollisuutensa. Samalla lakkaa alueen hoito- ja kunnossapitovelvollisuus.

Siinä tapauksessa, että tuen myöntämiseen on sovellettu yhteisomistuksessa olevia kiinteistöjä koskevia menettelysäännöksiä, tukea ei 3 momentista poiketen voida periä takaisin sellaiselta yhteisomistajalta, joka ei ole ottanut vastaan tukea, ellei tällainen yhteisomistaja ole itse osallistunut tuen takaisinperimisen perusteena olevaan toimintaan.

35 §

Sopimuksen purkaminen

Maaseutuvirasto voi metsäkeskuksen esityksestä päätöksellään määrätä ympäristötukisopimuksen purettavaksi ja jo maksetun tuen takaisinperittäväksi, jos maanomistaja on omalla menettelyllään tietoisesti heikentänyt ympäristötukikohteen biologista monimuotoisuutta tai muutoin olennaisesti rikkonut sopimusehtoja. Maanomistaja on tällöin velvollinen palauttamaan maksetun tuen Maaseutuvirastolle.

Tuki voidaan periä takaisin myös sopimuksen voimassaoloajan jälkeen, jos sopimusta on rikottu 1 momentissa tarkoitetulla tavalla sopimuksen voimassaoloaikana.

36 §

Maaseutuviraston oikeus irtisanoa sopimus

Maaseutuvirasto voi metsäkeskuksen esityksestä tai maanomistajan hakemuksesta päätöksellään määrätä ympäristötukisopimuksen irtisanottavaksi ja jo maksetun tuen osittain takaisinperittäväksi, jos kohteen biologista monimuotoisuutta koskevat olosuhteet tai muut sopimusvelvoitteiden täyttämiseen vaikuttavat olosuhteet ovat muuttuneet niin, ettei sopimuksen voimassaololle enää ole perusteita tai sopimuksen voimassaolon jatkaminen olisi kohtuutonta.

Maanomistaja on 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa velvollinen palauttamaan so-

pimuskaudesta jäljellä olevia kalenterikuukausia vastaavan osan maksetusta tuesta Maaseutuvirastolle. Jos alueen omistusoikeus on vaihtunut, palautusvelvollinen on alueen uusi omistaja. Palautusvelvollisuutta ei kuitenkaan ole lunastustilanteessa.

37 §

Maanomistajan oikeus irtisanoa sopimus

Jos sopimuksen kohteena olevan alueen omistaja vaihtuu, uudella omistajalla on oikeus irtisanoa sopimus ilmoittamalla irtisanomisesta kirjallisesti metsäkeskukselle kuuden kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä. Irtisanominen tulee voimaan, kun uusi omistaja on maksanut metsäkeskukselle takaisin sopimuskaudesta jäljellä olevia täysiä kalenterikuukausia vastaavan osan maksetusta ympäristötuesta.

Maanomistajalla on halutessaan muutoinkin oikeus irtisanoa sopimus. Irtisanominen tulee voimaan, kun maanomistaja on maksanut metsäkeskukselle takaisin 1 momentissa tarkoitetun määrän 10 prosentilla korotettuna.

9 luku

Erinäiset säännökset

38 §

Maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävä

Maa- ja metsätalousministeriön tehtävänä on valvoa metsäkeskusten ja Maaseutuviraston toimintaa niille tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamisen osalta. Ministeriöllä on oikeus saada metsäkeskuksilta ja Maaseutuvirastolta valvontatehtäväänsä liittyviä yleisiä käyttö- ja seurantatietoja ja tehdä tämän lain noudattamisen valvonnassa tarpeellisia tarkastuksia. Ministeriön tarkastusoikeuden ja tarkastusten suorittamisen osalta noudatetaan soveltuvin osin valtiovastustuksen 16 ja 17 §:n säännöksiä.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada metsäkeskuksilta ja Maaseutuvirastolta sellaisia tehtävänsä hoitamiseksi välttämättömiä tietoja tuen hakijaa ja saajaa koskevista sei-

koista, joilla on olennaista merkitystä tämän lain noudattamisen varmistamiseksi tuen myöntämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa.

39 §

Maaseutuviraston valvontatehtävä

Maaseutuviraston tehtävänä on suorittaa tämän lain noudattamisen valvonnassa tarpeellisia metsäkeskusten tarkastuksia sen mukaan kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää. Maaseutuviraston valvontatehtävän osalta noudatetaan tällöin soveltuvin osin, mitä 38 §:ssä säädetään maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävästä.

40 §

Muutoksenhaku

Muutosta metsäkeskuksen tässä laissa tarkoitettuun tuen myöntämistä ja tuen lopullista määrää koskevaan päätökseen haetaan siten kuin valtiovastuslain 34 §:ssä säädetään. Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, minkä hallinto-oikeuden tuomiopiirissä pääosa kyseessä olevasta metsätalousmaasta sijaitsee.

Maaseutuviraston tässä laissa tarkoitettuun takaisinperintää, sopimuksen purkamista ja irtisanomista sekä asiamiehelle määrättyä väliaikaista kieltoa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla 1 momentin mukaisesti toimivaltaiseen hallinto-oikeuteen.

Metsäkeskuksella on oikeus hakea muutosta 2 momentissa tarkoitettuun Maaseutuviraston ja hallinto-oikeuden päätökseen, jos Maaseutuviraston päätös poikkeaa metsäkeskuksen esityksestä tai jos hallinto-oikeus muuttaa Maaseutuviraston päätöstä tai kumoaa sen.

41 §

Maastomittaukset

Tähän lakiin liittyvissä maastossa tehtävissä mittauksissa sovelletaan metsätalou-

nessa yleisesti käytettäviä mittaus- ja arviointimenetelmiä.

10 luku

Voimaantulo

42 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tuen myöntämispäätöksiä voidaan tämän lain nojalla tehdä 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Tämän lain tarkoitukseen osoitettuja varoja voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 2018 asti, jos kyse on tämän lain mukaisesti metsänuudistamiseen taikka yhteishankkeena toteutettavaan suometsän hoitoon tai metsätien tekemiseen myönnetyn tuen maksamisesta. Muiden tämän lain mukaisesti myönnettyjen tukien maksamiseen varoja voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 2016 asti.

Tällä lailla kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1094/1996) ja kiinteistön yhteisomistajien osallistumisesta metsätalouden rahoituslainsäädännössä tarkoitettuun toimenpiteeseen 30 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1349/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 11 § on kuitenkin voimassa kolme vuotta tämän lain voimaantulosta lukien ja 19 a § 31 päivään joulukuuta 2008. Mainituissa pykälissä tarkoitettuun rahoitukseen ja ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullessiin asioihin sovelletaan tällä lailla kumottuja lakeja ja niiden nojalla annettuja säännöksiä.

Edellä 2 momentista poiketen suunnitelman toteuttamisen tukea koskeva asia voidaan kuitenkin ratkaista kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaisesti, jos suunnitelma on hyväksytty mainitun lain mukaisesti ennen tämän lain voimaantuloa ja suunnitelman toteuttamisen tukea on haettu vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Tällöin metsäkeskuksen tulee ratkaista asia kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain tarkoitukseen osoitettuja varoja saadaan käyttää viiden vuoden ajan tämän

lain voimaantulosta, jos kyse on kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaisesti myönnetyn lainarahoituksen taikka metsänuudistamiseen tai yhteishankkeina toteutettavaan kunnostusojitukseen tai metsätien tekemiseen myönnetyn tuen maksamisesta. Kumotun lain nojalla myönnetyn muun rahoituksen maksamiseen varoja saa käyttää kolmen vuoden ajan tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua omistusoikeusrajoitusta ei sovelleta sellaisen yhteismetsän tai yhteisen alueen osakaskuntaan, joka on muodostettu ennen 1 päivää maaliskuuta 2003.

Metsänuudistamiseen ei voi 9 §:n nojalla myöntää tukea, jos samalla kohteella on puuston kiertoajan kuluessa rahoitettu kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukainen metsänuudistamishankkeen uusiminen.

Nuoren metsän hoitoon ei voi 10 §:n nojalla myöntää tukea, jos samalla kohteella on puuston kiertoajan kuluessa rahoitettu kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukainen nuoren metsän hoitotyö.

Suometsän hoitoon ei voi 12 §:n nojalla myöntää tukea, jollei kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain tai vastaavan aiemman lain mukaisesta ojituksesta ole kulunut vähintään 20 vuotta. Tuki voidaan kuitenkin myöntää, jos toimenpiteet ovat poikkeuksellisista luonnonolosuhteista johtuen välttämättömiä.

Metsätien tekemiseen ei voi 13 §:n nojalla myöntää tukea, jollei kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain tai vastaavan aiemman lain mukaisesta tiehankkeen päättymisestä ole kulunut vähintään 20 vuotta.

Energiapuun korjuuseen ei voi 14 §:n nojalla myöntää tukea, jos samalla kohteella on puuston kiertoajan kuluessa rahoitettu kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukainen energiapuun korjuutyö.

Haketukseen voidaan 15 §:n nojalla myöntää tukea, jos haketettava energiapuu on kaadettu kumotun kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain mukaisesti rahoitetun nuoren metsän hoitotyön yhteydessä ja muut tässä laissa säädetyt tuen myöntämisen edellytykset täyttyvät.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 545

L a k i

tuloverolain 53 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annettuun tuloverolain (1535/1992) 53 §:ään siitä lailla 716/2004 kumotun 7 kohdan tilalle uusi 7 kohta seuraavasti:

53 §

Eräät verovapaat pääomatulot

7) kestävän metsätalouden rahoituslain (544/2007) nojalla saatu etuus;

Veronalaista tuloa ei ole:

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 546

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määrittämismenetelmistä

Annettu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksia ja eräitä tunnistamista koskevia vaatimuksia.

Tämän asetuksen soveltamisalaan ei kuulu lisäaine, jonka valmistusmenetelmä tai raaka-aineet poikkeavat sen turvallisuusarviointiin sisältyvästä lisäaineesta. Tällainen lisäaine on toimitettava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle täydellisesti arvioitavaksi painottaen erityisesti puhtausvaatimuksia.

2 §

Lisäaineen ominaisuudet

Elintarvikelisiä aineiden on täytettävä sen tunnistamista ja puhtautta sekä määrittämismenetelmiä koskevat vaatimukset, jotka on annettu seuraavissa EY-säädöksissä:

1. Makeutusaineet: elintarvikkeissa sallittujen makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista annettu komission direktiivi 95/31/EY muutettuna komission direktiivillä 98/66/EY, 2000/51/EY, 2001/52/EY, 2004/46/EY ja 2006/128/EY;

2. Väriaineet: elintarvikkeissa sallittujen värien erityisistä puhtausvaatimuksista komission direktiivi 1995/45/EY, muutettuna komission direktiivillä 1999/75/EY, 2001/50/EY, 2004/47/EY ja 2006/33/EY; sekä

3. Elintarvikkeiden muut lisäaineet kuin makeutus- ja väriaineet; elintarvikkeissa sallittujen muiden lisäaineiden kuin väri- ja makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista annettu komission direktiivi 1996/77/EY täydennettynä komission direktiiveillä 1998/86/EY, 2000/63/EY, 2001/30/EY, 2002/82/EY, 2003/95/EY, 2004/45/EY ja 2006/129/EY.

Komission direktiivit: 95/31/EY (31995L0031); EUVL N:o L 178, 28.7.1995, s. 1, 95/45/EY (31995L0045); EUVL N:o L 226, 22.9.1995, s. 1, 96/77/EY (31996L0077); EUVL N:o L 339, 30.12.1996, s. 1, 98/66/EY (31998L0066); EUVL N:o L 257, 19.9.1998, s. 35, 98/86/EY (31998L0086); EUVL N:o L 334, 9.12.1998, s. 1, 1999/75/EY (31999L0075); EUVL N:o L 206, 5.8.1999, s. 19, 2000/51/EY (32000L0051); EUVL N:o L 198, 4.8.2000, s. 41, 2000/63/EY (32000L0063); EUVL N:o L 277, 30.10.2000, s. 1, 2001/30/EY (32001L0030); EUVL N:o L 146, 31.5.2001, s. 1, 2001/50/EY (32001L0050); EUVL N:o L 190, 12.7.2001, s. 14, 2001/52/EY (32001L0052); EUVL N:o L 190, 12.7.2001, s. 18, 2003/95/EY (32003L0095); EUVL N:o L 283, 31.10.2003, s. 71, 2004/45/EY (32004L0045); EUVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 19, 2004/46/EY (32004L0046); EUVL N:o L 114, 21.4.2004, s. 15, 2004/47/EY (32004L0047); EUVL N:o L 113, 20.4.2004, s. 24, 2006/33/EY (32006L0033); EUVL N:o L 82, 21.3.2006, s. 10, 2006/128/EY (32006L0128); EUVL N:o L 346, 9.12.2006, s. 6 ja 2006/129/EY (32006L0129); EUVL N:o L 346, 9.12.2006, s. 15

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 546

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä toukokuuta 2007.

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Tällä asetuksella kumotaan elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määritysmenetelmistä 30 päivänä marraskuuta 2004 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (1078/2004).

Ylitarkastaja Liisa Rajakangas